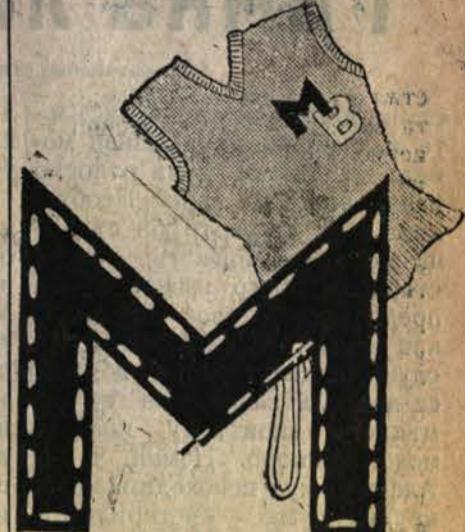

ЗА НАШИТЕ ЧИТАТЕЛИ:

Модни инициали за пуловери

Изръзват се големи букви от сукно съвсем който да подхожда на цвята на пуловера и се пришиват съвсем. Ако, напр. буквата съвсем е синьо и бъло сукно — синята се пришива съвсем вълна, а бълата съвсем.

Буквите тръбва да бъдат високи най-малко 6 см.

ПОСВЪТА

Всички сме чували, че има хвърчачи риби. Но знаете ли, че има риби, които ходят? Във Индия съществува рибата *Anableps*, която е надарена от природата със две гръденни перки, прилични на тия на тюлена, със които може да се движки по земята със доста голема бързина.

Днешното младо момиче има по-големи крака от майка си, а особено от баба си, казва една прочута английска хиропедистка. Причината за това е, казва тя, че днешните момичета със големи спортстки.

Един руски лъкаръ е открил една нова материя, която замества много сполучливо памука при превързването на рани. Тази материя е „алгинина“, която се получава от нълои, водни тръби, намира се в изобилие въ Сибирски езера.

Името на новия главен директор

МАЛКО СМЪХЪ:

— Госпожо, моля, ако обичате свалете си шапката при започване на представлението, моли един зрител седналата предъ него госпожа.

След десетина минути гледане, господинът отново се навежда къмъ дамата:

— Госпожо, извинете че ви беззокоя пакъ, ако обичате турнете си шапката, предпочитамъ нея да гледамъ!

Единът големъ ловецъ на лъзове се връща от Африка. Всички го разпитват за приключенията му.

— Какът ловът лъзоветъ? Го питат безмилостно съседката му на обядъ.

— О! много просто, отговаря ловецът. Нали зните, пустинята се състои от пъсъкъ и лъзове.

Пъсъкъ се слага във големо сито, пресъва се и на дъното остават лъзоветъ.

мода. Всъка година се строятъ по-леки и по-удобни за носене пишущи машини, по-намалени по-стое за безжичен телеграф, аероплани и фотографически апарати, все по-малки и по-малки.

Както казва тъжно единът философъ, единичното нъщо, което не намалява, съж данъците.

день опитъ ще се увънчее съ успехъ и ще възгради смълтъ и търпеливи изследователи?

Малори и другарите му, както и петнадесетъ носачи, тръгват отново, като се разделятъ на четири групи, които вървятъ по-отдълно; всъка група за себе си. А хората се катерятъ нагоре привързани единъ за другъ съважка. Но внезапно прокънтява страшна тръсъкъ, пукотъ, чува се едно необикновено съскане, шумолене, снъгътъ се развира, една огромна снъжна лавина се спуска стремглаво надолу. Междуси борятъ отчаяно със стихията. Първата група намира упора, също и втората, но другите две изгубватъ власт надъ себе си и лавината ги повлича. Тъй изчезватъ от погледа на другите. Седемъ носачи загиватъ. Другите ровятъ въ снъжните пръсли, търсятъ и най-сетне имъ се удава да намърятъ труповете на шестима. Седмиятъ остава ненамъренъ.

Малори решава да се върне обратно. Природата не имъ позволява да направятъ нито крачка напредъ. Небето се покрило съ тъмни облаци, мусонът се ревихрилъ съ всичка сила. Експедицията се върнала.

Две години до-късно подготвятъ трета експедиция. Екипировката имъ този път е особено лобра. Потеглятъ отново на пътъ. Но този път тръбва непременно да достигнатъ върха.

Мъчното започватъ още при лагеръ 3.

Снъжна виелица и студъ 30° подъ нулата не имъ

позволява да излъзватъ отъ палатката. Изгубватъ

много време, носачите се разболяватъ. Най-сетне

положението се подо ръва.

Пакъ тръбва да установятъ лагеръ — на съ

верното седло. Носачите потеглятъ. Ледените стени

на глетчера тази година съ особено стръмни. Но

отъ тъх нъматъ смълтъта, да се върнатъ по същия

път и оставатъ горе. Но вътъ време снъж-

Учителът: Деца, сега прочетохме баснята за *Гарванътъ* и *Лисицата*. Каква е поука отъ нея? Кой е измамениятъ?

Единъ ученикъ: — Лисицата, г-нъ учителю, защото тя никакъ не обича сирене.

Вали пороенъ дъждъ. Единъ господинъ вижда предъ себе си единъ човекъ съ много хубавъ чадъръ и като го взима за единъ отъ приятелите си, настига го, хваща го подъ ръка, и го пита:

— Вашъ ли е този хубавъ чадъръ?

Другиятъ се дръпва, оставя чадъра върху ръцетъ му и извика: — „Извинявайте, взель съмъ го по погръшка отъ кафенето!“ и хуква да бъга по дъждъ.

— Ми ли си лицето тази сутринъ, Гого?

— Не, мамо, нали за обядъ има сладко, после ще се омия!

— Непрекъснато получавамъ заплашителни писма. Тръбва да има законъ, който да предвижда наказание за такива писма.

— Има такъвъ законъ. Подозирашъ ли кой ти праща тия писма?

— Да. Бирникътъ.

Начертайте и разрежете една карта на свърта и я залепете върху една цилиндрична кутия отъ картонъ или металъ. На дъното на кутията върху центъра ще прикрепите малко парче отъ дръжка на метла, на другия край на което ще прикрепите капака на кутията, съ помощта на два гвоздея.

По този начинъ ще си направите и земно кълбо. . . цилиндрично, на което ще липсватъ полюсите, но което ще се върти на подставката си и по което ще можете да следите големите въздушни рейсове.

Абонирайте се за най-хубавия и най-евтиния юношки вестникъ „ПЪТЕКА“

И така първото изкачване на Монтъ-еверестъ излезе несполучливо.

Следът това организиратъ втора група, която взима и кислородни апарати. Тази група, състояща се отъ двамата европейци Финчъ и Брусь и няколко носачи установяватъ своя лагеръ на 7700 метра височина. А самата палатка поставятъ на една тъснина отъ двете страни на която се спускатъ пропасти, дълбоки стотици метра. Необходимо става да преодолеятъ тукъ. И тъй прекарватъ една страшна нощъ. Невиждана буря бушувала вънънъ, сънъжната виявица свирела и съскала, студътъ се усиливалъ отъ мъчната на минута. Вътърътъ билъ толкова силенъ, че грозелъ да отнесе цълата палатка на нѣкъде заедно съ хората. Но тъкмо това тръбвало на всъка цена да се предотврати. Защото ако това станело, никой отъ тия смълчаци не би се върналъ вече въ лагера, тъй като бурята би ги отхвърлила на единъ глетчеръ на дълбочина повече отъ 2000 метра.

Цълата нощъ бурята бъснѣла и цѣла нощъ мъжетъ се борили отчаяно и всички се мъчили да задържатъ палатката. Тъй полагали неимовѣрни усилия. Най-сетне настъпилъ денътъ, бурята затихнала, времето се пооправило. Но сега се случило най-невѣројатното: двамата изследователи решаватъ до прекарать още една нощъ на това страшно място и едва на третия денъ да продължатъ къмъ върха. И когато настъпилъ новия денъ безстрашните мъже потеглили отново, катерили се по глечерите, минавали пропастъ ледътъ и успѣли да достигнатъ една височина отъ 8300 метра. Но понататъкъ не могли да вървятъ и се върнали.

Нѣколко дена по-късно завѣялъ мусона и сънъгъ валѣлъ при студъ 25 градуса. Малори и двама отъ другарите му решаватъ да използватъ последния хубавъ денъ и да отидатъ още веднъжъ да се качатъ на недостигащия връхъ. Дали този послед-

ната виелица започва отново. Малори и двама отъ другарите му се притичватъ на помощь на носачите и следът големи мъжнотии успѣватъ да ги снематъ долу. Всички се радватъ, че носачите съ спасени, но тримата имъ спасители съ много изтощени. При това и лошото време се задържа. Най-сетне се изяснява пакъ и експедицията, поддълена на малки групички, потегля пакъ.

Първата група, Малори и Брусь, тръбва да опитатъ да достигнатъ върха отъ къмъ северното седло, отъ лагерътъ 4. Тъй искатъ първия денъ да се качатъ на върха. И катеренето започва отново. И бурята бушува отново, ала този път Малори не се плаши, и на една височина отъ 7600 метра построи палатка на лагеръ 5. Но носачите не могатъ да вървятъ повече и Малори и Брусь тръбва да се върнатъ.

Втората група, Нортонъ и Зомервълъ, тръгватъ съ своя редъ съ други носачи. Изглежда като че ли ще успѣятъ. Тъй построяватъ на 8170 метра лагеръ 6. А на 4. юни рано сутринта потеглятъ отъ лагеръ 6. Нортонъ и Зомервълъ, искатъ на всъка цена да стигнатъ върхъ. Но надеждите и желанията имъ оставатъ напразни. Изкачвайки се на една височина отъ 8400 метра на двамата прилошава. Нортонъ дишаше все по-тежко и чувствува че го тресе. А на всичко отгоре и сухиятъ студенъ планински въздухъ. Зомервълъ спира все по-често и кошля. Следът всъка крачка тръбва да вдиша дълбоко 7-8 пъти.

Положението имъ се влошава все повече. Зомервълъ пада и остава да лежи, а Нортонъ продължава съмъ. Но и той не издържа. Коленетъ му се подкосяватъ, очите му виждатъ всичко двойно. Измърителятъ показва: 86/0 метра височина. Оставатъ му само още 270 метра до върха! Но той не може да продължи. Върща се и прибира своя драгаръ. Почти въ безсъзнание пристигатъ въ лагера.

И какво да се предприеме сега? Да се върнатъ (Следва)